

Nr 249

Av herr Svensson i Kungälv m. fl., om en utredning angående den svenska hjälpen till de s. k. underutvecklade länderna.

Under senare tid har hjälpen till de s. k. underutvecklade länderna diskuterats ganska ingående i skilda sammanhang. Uppvaktningar och uttalanden från organisationer och enskilda visar att en bred opinion föreligger för ett ökat stöd från Sveriges sida. I detta sammanhang kan också erinras om den interpellationsdebatt som fördes i andra kammaren den 5 december 1958 och den pressdiskussion som följde i samband därmed.

Vad som emellertid saknas i debatten är förslag till mera konkreta åtgärder. Man är med andra ord medveten om det hjälpbehov som föreligger men är åtskilligt osäker när frågan preciseras till att gälla på vad sätt man lämpligast bör vara med om att avhjälpa den. Sporadiska insatser från olika håll kan också lätt bli välvilliga slag i luften utan större praktiskt värde. Risk föreligger också att det intresse som numera utan tvekan finns kommer att dö ut på grund av att ingen riktigt vet vad som kan göras. I verkligheten är också denna hjälp förknippad med så många problem att man här skulle önska att en parlamentarisk kommitté närmare finge tillfälle att undersöka saken.

Genom Centralkommittén för tekniskt bistånd till underutvecklade länder kommer en inventering att ske beträffande olika hjälpinsatser och en bedömning av dessas genomförande. Vad som emellertid inte kan förväntas ske är en samordning av samtliga de hjälpinsatser som sker eller kommer att igångsättas från vårt lands sida genom frivilliga organisationer och från statens sida såsom direkta statsanslag, kreditgarantier, internationella överenskommelser av betydelse för ifrågavarande länder, studiehjälp etc. Slutligen bör ifrågavarande utredning bedöma i vilken takt och på vilket sätt statens engagemang för länder i snabb social och ekonomisk utveckling bör utökas.

Det statsfinansiella läget under kommande budgetår frammanar ingen större lust ens från de mera intresserade i denna sak att komma med förslag till ytterligare utgiftshöjningar, allrahelst som en icke obetydlig höjning är föreslagen från regeringens sida. Emellertid står det å andra sidan klart för undertecknade motionärer att Sveriges insats i framtiden måste bli betydligt större än den f. n. är.

Den tid som nu närmast ligger framför borde därför utnyttjas för att närmare utreda frågan om hur Sveriges insats lämpligast bör ske. En så-

dan utredning bör till sig *dels* knyta experter av skilda slag och *dels* riksdagsledamöter. Riksdagen har därmed redan från början fått vara med att diskutera frågan och göra de politiska bedömanden som utan tvekan måste ske.

Med hänvisning till ovanstående får undertecknade motionärer hemställa, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att en parlamentarisk kommitté måtte tillsättas för en förutsättningslös utredning om *dels* på vilket sätt Sveriges insats till de s. k. underutvecklade länderna skall ske och *dels* i vilken takt denna insats bör utökas.

Stockholm den 27 januari 1959

Johannes Antonsson

Carl-Wilh. Lothigius

Evert Svensson

Kungälv

Gustav Boija